

17. szám.
Dec. 28-án 1861.

Megjelenik minden szombatnapon egy iven sokféle képpel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan.—dec. 6 frt 30 kr., 6 hóra jul.—dec. 1/2 év, 3 frt 15 kr. és
1/3 évre sept.—dec. 2 frt 10 kr. új pénzben — Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtár-
nál. — **Kiadó-hivatal** : Pest egyetem-utca 4-dik szám.

X. kötet.

TÓTH KÁLMÁN BARÁTOMNAK

midőn 1861. évi decemberben akadémiai tagságra ítéltetett.

No hát te is *benn* vagy, célhoz értél,
Ülhetsz : ott a széked.
A mit vártál tavaly óta, hiven
Mega-datott néked.

Hiszen, velem együtt, neked is volt
Sok érdemed rája.
Hanem a mint hallom, bejutásod
Még sem vala drága.

Nem a „száz vers“ vala a főérdem.
Sem a pályadráma.
Hanem (a mint hallik) csak egy cikked
Hogy ottan ülsz máma.

Hazudnám, ha azzal hizelkedném,
Hogy örülök rajta;
Én bizony nem gratulálok hozzá :
Ugy sem soká tart a

Ha egy hóig meg nem tartod a szék-
Foglaló beszédet,
(Pedig dehogy tartod!) egy hó mulva
Kiteszik a széked.

De az boszant, hogy a mig más annyi
Évig várakozhat;
Te mingyárt az első intrádára
Kvártélyt, fizetést kapsz.

K-s M-n.

1859. évből s a 1861. jan.—apr. folyamból teljes számú példányokkal folyvást szolgálhatunk.

TALLÉROSSY ZEBULON LEVELE MINDENVÁRO ADÁMHOZ.

Tekintedezs barátom uram.

A mig fiatal voltam, mindig azon fohaszkodtam, hogy barcsak *Dárius* volnik, és lenne *aran-nyam*, mennyi kell. Megvinülvin, irtem czílt; le-
vén *haemorhoi dárius* s levén *aranyerem* töb mint a nem kell. Ezt ara hozom fel, hogy sok dolgot kivanja az ember; a mi jo, de sors meg-
toldja valamivel, aztan akor lesz belüle ros. Pelda ra mostani elmulando esztendő. Minden-
ből töbet kaptunk, mint a megnyit megkivantunk s azirt nekünk volt nagy hiba. Mindent „in duplo.“ A szerencsítlenség nem jar egyedül, ha-
nem kiki parjaval. Csak egy vigasztalasunk van jövendőre nizve. Hallota t. barátom uram van-

dorloleginy historiajat, ki utazot pajtasaval nagy sárnak idejin? Pajtasa lamentalta, hogy nagy a sar. Felelt raszaboleginy: nekem sar, akarmekora seczko jedno; van csizmam *wasserdicht*. Hogy lehet az? kirdezi masik. Ugy hogy annyi mar benne viz, hogy több *nem megy bele*. — No hat mink is vagyunk mar *wasserdicht*! — Hogy ezen in levelem kicsit konfuzus, azt ne tesik nagyon megcsodalnyi; miutan karacsonyi ünepék jelen livin, szeretem azokat „még“ familiam köriben tölteni: s miutan ilyenkor szokas ajandikokat osztogatnyi, ördögöcskiket aszalt szilvából, et-
caetera; s in pedig nagyon tartok tüle, nehogy in is kapjak kis ördögöt, de nem aszalt szilvabol.

Tallérossy Zebulon.

EGY VIDÉKI MUNKATÁRS EGY SZERKESZTŐ SZÁLLASAN.

— Jó reggelt! Nincs itthon a szerkesztő ur? Tudom. No majd megvárom, mig hazajön. Hogy csak egy hónap mulva fog hazajönni? Annál jobb. Egy hónapig fogok rá várakozni. Ön a szerkesztő ur inasa, ifju gentleman? no csak marad-
jon itt, majd megleszünk együtt, a szerkesztő urat ugy is kiszolgálják ottan, a hol van. Majd addig az ideig én fogadom önt szolgálatomba: reménylem, hogy a hónap elején előre kikapta a fizetését? Hát az ebédrel hogy vagyunk? A házhoz szokták hordani? Az igen okosan van. El kell hozni, különben megapprehendálhatna a kosztadó asszonyosság. A szerkesztő urat ugy is elátják kosztal is, ott a hol van. Hát itt mit hoznak? Csizmát? No az derék. A szerkesztő ur csizmát sem szakgat ott, a hol van, majd én egy hónapig kijárom, legalább nem rontja meg az első szoritás a tyukszemeit. Ah, karacsonyi ajándékok! Csak hagyják itt. A szerkesztő urat még elszomorítaná e gyöngédség, ott, a hol van. Hát itt mit hoznak? Contókat? Ej ej. A szerkesztő ur kezd nekem nyugtalanságokat szerezni. Kár így alkalmatlankodni a vendégnek! Megint valaki? Ez nagyon látogatott szállás. Kéziratot hoznak. Servus fiatal ember, servus: én ugyan nem vagyok a szerkesztő, hanem teljesen képes vagyok őt substituílni; csak adja át ez iratcsomagot fel fogom szerkesztői célokra használni. Jean!

inénkü hideg van itt, dugja ezt a nyaláb novel-
lát oda a kályhába. Ki az megint? Kéziratért jönnek? Mondja meg fiatal kinruszos barátom a nyomdásznak, hogy tisztelem; a közönség már megszokta a fehér sorokban olvasni; azt tanácsolom: nyomtassa a legközelebbi lapot egészen fehérre: annak nagyon fognak örülni. Magamra vállalom a felelősséget a politzia előtt. Szabad! Be lehet jönni. Micsoda? Nem tudok németül. Hja, ugy? Adórestanczia. 57 forint. 45 krajczár. No már ezt rendbehozhatom. Én ugyan nem vagyok a szerkesztő, de ideiglenesen viszem az ügyeit. Csak tessék azt is ide az enyim-
hez irni, itt már ugy is van 12 esztendei restan-
czia. No csak hogy ez elment. Ha ez mindennap így megy, még felmondom a szállást. Ki jön megint. Ah, egy istenasszony! De már nem mondom fel a szállást. Az ideál! a tündér! a költő álomképe! Tehát ez az, a kihez a szerkesztő verseket szokott irni. Tessék helyet foglalni nagysám. Én egy hónapig a szerkesztőt helyettesítem. Ugyan kérem, hol maradt el az értekezés? Micsoda sta-
diumra fejlett a magneticus rapport? Került-e már szerelmi nyilatkozatra? Ha nem került; én fel fogom az elejtett fonalat. Ah, nagysám már el is hozta a drága választ. Engedje hadd csókol-
jam meg ez aranszegélyű levelkét. Csak a szer-
kesztő ur helyett. Ő is bizonyosan megcsókolná

ezt. Mit mond nagysám? — Nem csókolná meg, hanem kifizetné? Mi ez? Árjegyzék 12 ing varásért 36 ft. osztrák. Drága nagysám, harminczhat forintot osztrák értékben nem, hanem egy szivét „alte Währung!“ — No ez elszaladt. Mára talán már megszabadulok. Jean barátom; vess ágyat; a szerkesztő urnak ugy is szolgálnak ágygyal ott,

a hol van. — Hogy nem nézek-e szállás után? Nem barátom, Jean, egy hónapig kitartom itt, az alatt meg tán csak jön majd más szerkesztői szállás vacantiába, azt suppleálok, s így csak kihuzom az esztendőt. Jean szokott-e a szerkesztő ur horkolni? mert én szoktam.

K—s M—n.

Chrulow és a daru.

(1849.)

A büszke czár tenger hada
Honunkba már jól behatva,
Bérczes Gömör kies völgyén,
Hol a Sajó hömpölygve mén
Putnok körül tábort ütött.

A szép mezőt elfoglalák
Merre szem lát a katonák;
S mert kényelmes az urilak,
Ott tanyáztak a tiszt urak, —
Velök Chrulow csapatvezér.

Tágas udvar szerüs-kerttel
A ház körül terüle el;
Rajta minden el van szórva,
Megrontsolva, szélylyelgórva
Mit vámoskés ottan hagyott.

S mintha e kárt banni tudná,
Buean sétál föl és alá, —
Repülni ugy sem tudna már —
Szegény árva darumadár;
Érzi talán, hogy ő is rab.

Nagy vijjogást vesz most észre,
Fönn a dicső szabad légbe,
Látva mint eveznek társi :
Ugy szeretne velök szállni, —
Hajh, de el van metszve szárnya.

Oda benn a házi gazda
Semmit is el nem mulasztja,
Hogy vendége, bár ellenség,
Jól ebessék jól ihassék, —
S meg-megtölti a kulacsot.

Midőn foly ott benn a beazéd,
Belép egy régi hű cseléd —
„Téns uram“ mond „azt a darvat
Ugy megtépték, hogy e miatt
Talán el is patkol szegény.“

„Mi az, mi — szól Chrulow mindjárt —
Katonáim mernek ily kárt
Tenni e jó ház környékén?
Na, hiez' majd megmutatom én,
Mire való a kancsuka!“

Az udvarra mennek ki mind.
A házi ur egy fütytyel int,
És a daru előszalad,
Főhajtással szép bókot csap
A vitéz tábornok urnak.

Mindenki tetszését nyilvánít,
De a gazda ujjalag int :
S panaszhangon szól a daru
Ujabb bókot csapva : Kru — kru — —
Meg volt lepve a tábornok.

„Lám, mint esdekel segélyért,
S mit mindenki nyilván megért“
— Szól a gazda — „hogy Chrulowot
Kimondani iparkodott
Ez a szegény okos pára.“

Derültség lön e szavakra.
„Huszonöt most talpatokra!“
Oszlja Chrulow a parancsot,
S rögtön huzták a bakancsot
Lábáról a vétkeseknek. —

Nem állt oly nagy tisztességben
Senki fia a helységben
Mint a daru; ha mellette
Katona ment, süvegelte
Mint akár a generalist.

Azóta sok év lefolyt már,
Se a gazda, se a madár.
Maga Chrulow is más ember,
Tapasztalja szegény lengyel,
Mint bánik a „fehér sassal.“

T. rhes Barna.

Milyenek képzeli magyar ember az akadémia palotáját 1863-ban.

Ha hoztok, — eszünk.

Még abban az időben midőn a török jaczakdzsik által exequalta az adót, történt Nagy-Körösön, hogy egy becsületes de annál szegényebb borbélyhoz 3 jaczakdzsiti háziúr tartozott. A jaczakdzsik letelepednek és leteszik a velök levő profontot. A borbély se rest, hanem felveszi azokat s felosztja felesége és gyermekei közt. A jaczakdzsik gondolván, hogy a borbély ezt azért teszi mert valami szokatlan előtte s majd jó kenyérral fogja kipótolni, csak nézik a dolgot. De délben csak nem teritnek.

— Gazda ebéd! mond az egyik jaczakdzsi.
— Köszönöm: már nekem megvolt az urak gratiájából; mond a gazda, mert nekem ugyan semmim sincs.

Ugyanezek a jaczakdzsik panaszra mentek a fő-emenghez. A kis szöke emeng hivatja a borbélyt. A mint belép — az emeng rá rivalkodik.

A borbély nem jött zavarba, hanem alázatos hangon mond:

— Kérem a nagyságos urat, én nagyon szegény ember vagyok. Adjon a nagyságos ur 10 piasztert, kifizetem az adót.

— Én, te ember!

— Adjon hát a nagyságos ur ötöt . . . .

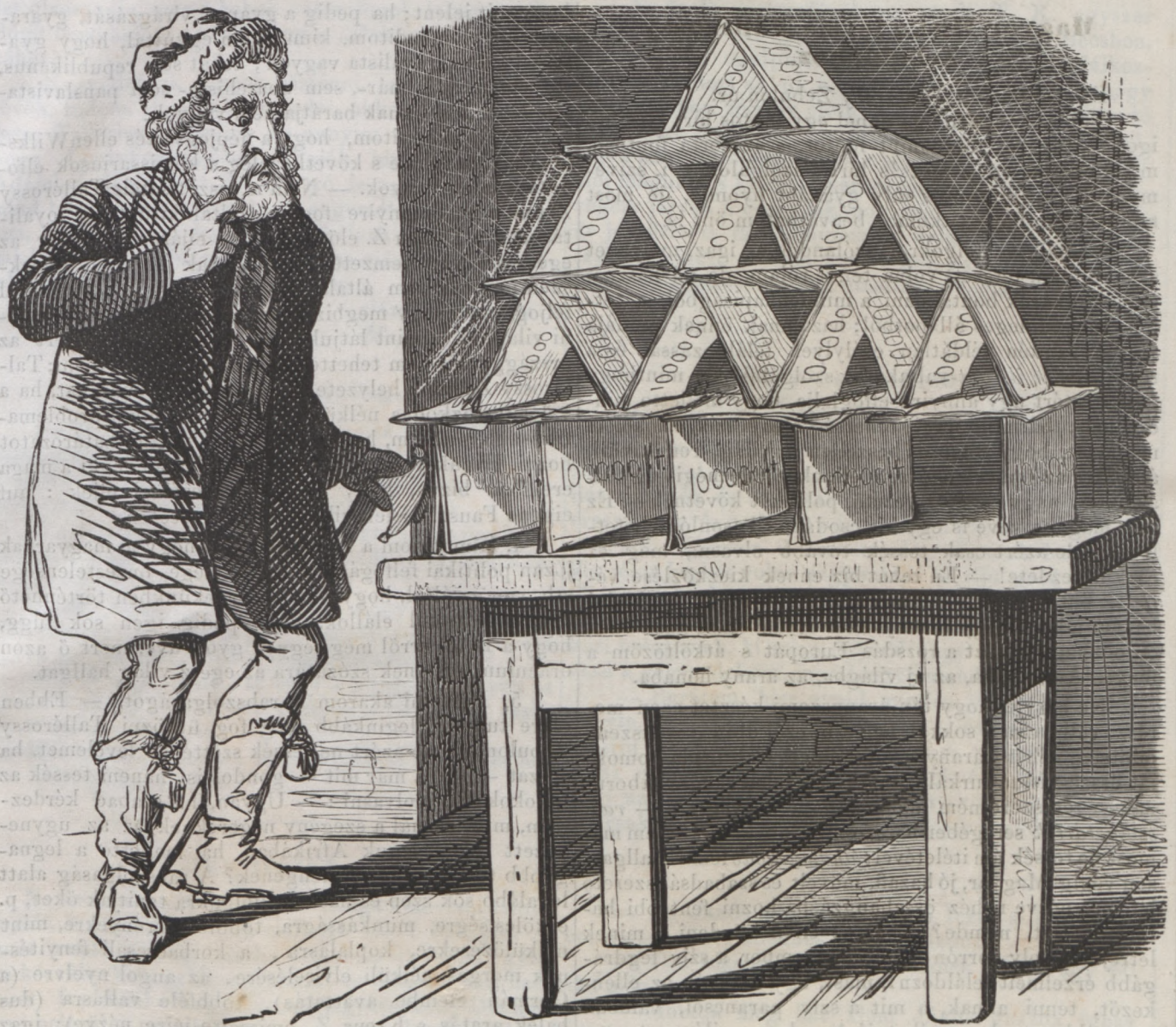
Az emeng botot ragad:

— Kitakarodj te ember . . . .

Szalad a borbély, hanem az ajtóból is vissza kiáltja

— Adjon hát a nagyságos ur egy husza-t.

S milyenek fogja találni 1863-ban?

Egy hollandi gazda.

Két magyar uriember Hollandban utazván, megismerkedni kívánt közelebről az ottani parasztgazdasággal. Egy csinos parasztlakba betértek, s a házi gazdát kérték, hogy nekik, mint idegeneknek lenne szives házát s gazdaságát megmutogatni. A gazda erre készséggel ajánkozott, s elsöben is arany zsebóráját vette elő, mi utasaink előtt természetesen fölötölt. Bevezette őket szobáiba, konyháiba, éléskamráiba, istállóiba, megmutogatta szép tejelő teheneit, hizott sertéseit, aprómarháit sajkészítését stb. Utasaink mindenütt a kellő csint, rendet, pontosságot tapasztalták s dicsérték,

s midön ily nyilatkozatok s hálálkodások közt a szives házi gazdától bucsut venni készülének, cmez ily vég-szóval állja utjokat : uraim nem addig van az ! az urak miatt én gazdaságom vitelében öt negyed órai hátrányban vagyok, ezt nekem önök két tallérral kipótolni tartoznak. Utasaink a két tallért megfizették s egy kis tapasztalással gazdagabban távoztak.

= Ugyancsak lődöztek ágyuztak a sz.-tamási sánczokból a nemzetörökre. A cigány nemzetör oda megy örnagyához : ugy-e bár az ur parancsol itt? Ugy van; mond az örnagy. Hát parancsolja meg az ur azoknak oda át, hogy *ide ne lődözzenek.*

KAKAS MÁRTON EMLÉKLAPJAIBÓL.

Magyar Miska levele Tallérossy Zebulonhoz.

Felette tisztelt Tallérossy Zebulon úr.

Van szerencsém íme önnel egy fontos hirt közölni, igen fontos, sőt több mint fontos, ezaszorta fontos; mivel ezuttal egész mázsás hirrel szolgálok, t. i. szívemet rég óta 100 fontos súly gyanánt nyomta, de most könnyebbül, hogy titkomba beavathatom önt is.

Csodálatos dolgokról szólandok az igaz, melyeket soha fel nem tetszett volna tenni rólam, de mi haszna, én is ki akarok bontakozni a mindennapiságból, a tetlen szenvedőleges állapotból; hazámnak önnek példája szerént szintén példátlan erélyvel, feláldozással és a többi *comme il faut*-val akarok szolgálni; de minthogy ön itt a tért ugy annyira elfoglalja, hogy mellette minden más, bárminő nagy, tehetség elenyészik, eltökélém magamat, hogy rólam is beszéljen a világ, rendkívüli, ámbátor az önével egészen ellenkező, de mégis ugyanazon egy nagy célhoz vezető, politikát követni! — Ez már magába véve is egy kis csodához hasonló lehetetlenség, de azért csak tessék tovább olvasni, még ez csak a kezdete! — Én tehát biz ennek kiezközlése végett, öntől távol — Amerikában! — fogok működni hazám javára. Ugy bizony, akár csodálkozik akár nem, én odahagyom ezt a rozsdás Európát s átköltözöm a fényes Amerikába, az új világba, az arany honába.

Ne higgye, hogy tán aranyszomj késztet ezen mérész vállalatra; sokkal nemesb cél után törekszem, mintsem néhány aranyzemer végett California homokját össze-vissza turkálni, mert én a jelen polgárháborúnak végét szeretném előmozdítani s evégre a — *rabszolgatartók* seregében harcolni szándékom. Hanem már most ne tessék ám itéletével *túlhamarkodó* lenni! hallgasson végig. Magyar, jó hazafi, művelt és szabadságszerető létemre nézve nehéz összhangzásba hozni fentebbi határozatot, nemde? Épen az ellen küzdeni, a minek létrejöttét oly forrón ohajtja az ember, a szív legdrágább érzelmeit feláldozni, mást, ugy szólván az ellenkezőt, tenni annak, a mit a szív parancsol, valóban nagy áldozatnak mondhatni! Azonban a világ ezt nem tudja, nem lát Magyar Miska szívének legmélyebb rejtélyeibe, s kimondandja a halálitéletet új elveimre s a becstelenség bélyegét nyomandja emlékemre — most! de előbb utóbb ki fog derülni, hogy nem szüntem meg soha az lenni a mi voltam, t. i. megrögzött védője az ártatlanságnak. Íme a megfejtés:

1. Angolországnak fa-gyap kell, anélkül nem élhet, és ha az uniót megszüntetni segítem, Angliának roppant nagy szolgálatot teszek; ha tehát őt támogatom, egyszersmind hazámat is támogatom, mert Roebuck teoriája szerént Anglia és Ausztria érdekei hasonlóak, csaknem egyenlők, csupán azon kis különbség kivételével, hogy Ausztria nem él annyira gyapottal.

2. Coton is King! ezt már megtanulhatta a világ

hogy mit jelent; ha pedig a gyapot virágzását, gyarapodását előmozditom, kimutatom egyúttal, hogy gyapotista, azaz: royalista vagyok; tehát sem republikánus, — sem forradalmár-, sem anarchista- sem panslavieta-féle *tendenciá*-knak barátja nem vagyok!

3. Bebizonyítom, hogy a népjogsértés ellen Wilksnek halálos ellene s következőleg a komissariusok elfogatása ellen vagyok. — Nem is hiszi tisztelt Tallérossy Zebulon úr, mennyire fogom ezáltal kitüntetni loyaltásomat a Donau Z. előtt? Az én eljárásom pedig az egész magyar nemzeté, mert annak nevében cselekszem; ámbár sem általa sem Tallérossy Zebulon által feljogosítva vagy megbizva nem vagyok, de ez a mostani világban, a mint látjuk, nem is szükséges, mert az országgyűlés nem tehetette, a vármegyék detto nem; Tallérossy Zebulon helyzete pedig jelenleg, bocsánat, ha a valót tartózkodás nélkül kimondom, sokkal problematikusabb mintsem, hogy képes volna valami határozatot hozni. Ilyenkor tehát legildomosb, ha mindenki a maga erejében bizva, hogy német kifejezéssel éljek: auf eigene Faust! cselekszik „*Fajunk*“ nevében.

4. Kimutatom a Donau Z.-nak, hogy a magyarnak józan politikai felfogása, mérsékeltisége, önzéstelensége stb. van az által, hogy minden érdekünkben történhető demonstrációtól elállok. Attól pedig igen sok függ, hogy a D. Z. erről meg legyen győződve, mert ő azon oraculum, melynek szózatára az egész világ hallgat.

5. Pártolni akarom a rabszolgaságot. — Ebben előre tudtam, leginkább meg fog ütközni Tallérossy Zebulon ur, de azért ne tessék széttépni leveletem, ha rosztat — tudja már mit — gondol is, hanem tessék az indokokat is elolvasni: — Ugyan, ha szabad kérdeznem, mit használ a szegény négeknek az az ugynevezett szabadságuk Afrikában, ha mellette a legnagyobb tudatlanságban tengenek? A rabszolgaság alatt legalább sok szép és hasznos dolgokra tanítják őket, p. erkölcsiségre, munkásságra, többféle erényekre, mint nélkülözésekre, koplalásra, a korbácscsali fenytésnek morgás nélküli elviselésére, az angol nyelvre (a Germán elembe avattatás), többféle vallásra (dus balek aratás a Kreuz Z. emissaire-jeire nézve); igaz ugyan, hogy a kancukát is gyakran megizlettetik a néger hátával, de — oh las Casas! te jutsz eszembe — ingyen csak nem kívánhatják azt a sok jót, a miben részesülnek!

6. Bebizonyítom, hogy nem vagyok Garibaldiáner, mert ellene küzdök, legalább *moraliter*, mert az északi sereg fölötti parancsnokságot vállalná el, noha az angolok ótalmazák őt szicíliai partraszállása alkalmával — a háladatlant!

Hanem, most azt hiszem, eléggé kimerítőleg igazoltam elhatározásom józanságát, bölcsességét és üdvös voltát. Ítéljen bárhogy a jövő felőlem, én azon édes meggyőződésben halok meg, hogy valódi hazafi törekedtem lenni a D. Z. eszméjében! — Lelkem már Ame-

rikában van, csak testemet szállítottam még át, a mi már kisé több nehézséggel jár, hanem midőn ezen levelet olvasandja, már a habok hátán fogok lebegni „Ördög“ nevű hajón, s közel járnai a „Pokol“ című kikötőhöz!

Nagy dolgok fognak történni, míg ismét visszajövök, tudom. A mi most rozsdás, akkor talán „blauk“ lesz; Tallérossy Zebulon ur annyira meggazdagodik, hogy Louisd'or-ossy-nak fogják híni; Mindenváró Ádamból alkalmasint Semmivaró lesz; mert óhajtásai mind teljesülésbe meendettek; engemet pedig reményem, Miska helyett legalább Mihálynak avanséróztatnak! Ezzel tehát magamat kegyébe ajánlván, tisztelettel maradok Tallérossy Zebulon ur

alázatos szolgája
Magyar Miska.

Mulatságos dolog.

N.-K. ön vidám társaság mulat a „polgári körben“ s táncz közben, a padlóra folyt bortócsában — megcsúszik X. helybeli földbirtokos, még pedig oly szerencsétlenül, hogy lába, bokában kificzamodik.

A szintén jelen volt sebész lefekteti a patient, lefogatja néhány jelenlevővel, s elkezd az invalidus lábát „térdben“ csavargatni.

Váltig lármázott a lefogott, hogy bokában van kificzamodva lába, de a tudós sebész — ki melleleg legyen megjegyezve, süket — azt mondja, hogy :

— „Te csak feküdj, te vagy a beteg, én vagyok az orvos,“ s addig csavargatá térdben a lábat, míg csakugyan ott is kicsavarta.

Ekkor hittak azután más orvost, ki mind két helyen helyretette a lábat.

Egy leczke.

N. tanár a szombati szokott vizsgán előveszi tanítványait, s valakit csak fölszólított, mind bekapta. A nemes tanuló ifjuság mintha összebeszélt volna, egyik sem készült. Volt aztán egyenkint és összesen mit hallaniok furcsánál furcsább megjegyzéseket. Domine Pap : belesül a prédikációba. Kántor : tudománya kikészert ad. Harangozó : félreveri a tárgy értelmét : az egész ekklézsia tanulatlan. Domine Sipos ddo. Dudás ddo, Hegedüs ddo, az egész banda csak a korhelységben hangzik össze. Domine Juhász, Csikós, Gulyás — mély hallgatás — bizony együtt legelhetnének nyájaikkal. D. Kocsis huzza ki őket a sárból! de bizony a domine Kocsis maga is beszakadt. D. Szabó, Kovács, Asztalos! — ejnye hát a egész czéh nem ért a tanulás mesterségéhez. D. Horváth, Tóth, Németh, Oláh! már látom a nemzetiségek sem okulnak. Domine Herczeg, Biró, Katona! süfföl mindegyik senki sem boldogul, az egész ország zavarban. — Vége a leczkének. Jövöre jobban iparkodjanak.

Sok nyitrai zsidó Egyiptomban.

X. derék megyefőnök ur utda T. K. egyszer 1843-ban gr. N. N. akkori kancellárnál Bécsben, Mehmed Ali egyiptomi alkirály ügynökével találkozván, ez kérdezi az új alispánt : hogyan esik az, hogy Egyiptomban régyév előtt csak két nyitramegyei zsidó volt. most pedig háromszáznál is több van, kik ennél fogva mint állítólagos osztrák alattosok az ottani adózás alól magukat a kincstár károsodásával kivonják. T. K. végére járván a dolognak úgy találta, hogy előde X. úr jól fizetett falsimoniumaival nyitrai zsidókat meg 300 szyriai zsidót, — ama két eredeti nyitrainak mindkét részre szolgáltattott bölcs utasítása nyomán.

Történeti adoma.

Gróf W . . . . 17** évben, végrendeletében egyetlen 12 éves fiát és töméntelen nagy birtokát, a n. w . . i zárda papjai kezébe adá, azon feltétel mellett, hogy fiát neveljék és oktassák, s azután a nagy világnak ereszthetik, és csak azt adják az ifju grófnak, a mit ők akarnak. Kitelvén a szabott idő, nemcsak hogy egy kis részt kapott volna vagyonából az ifju gróf, de egy fillér nélkül bocsáták el maguktól. Kétségbeesetten panaszlá el atyja e végzetszerű hagyományát X. ifju-kori barátjának, ki mint ügyvéd nagy figyelemmel olvasá a végrendeletet, mosolyogva mondá :

— Barátom, hisz atyád minden vagyont neked hagyta, itt világosan van megírva. — és csak azt adják az ifju grófnak, a mit ők akarnak, pedig nemde ők egész vagyonodat akarják sajátjoknak, természetes hogy azt vissza kell adniok; — mit a törényszék azután csakugyan az ifju grófnak visszaadni rende.

= No Jánus ghazda — mond Iczig a k . . . embernek — van-e khednek jo bora eladó?

— Van bizony, idei termésnek java, vagy 60 akó még megvan.

— Mondja meg hát khed Jánus ghazda ighaz lelkiismeretire, mennyit bir el a khed bora ?

— No csak úgy 20 akót olyan könnyen elbir, hogy még Iczig uram sem veszi rajta észre.

— Hát ugy jul van, Jánus ghazda, itt a foglaló. Iczig hazaviteti a bort, kifizeti árát, közibe önt 20 akó vizet, s egy pár nap alatt mind elromlott.

— Lássá khed Jánus ghazda, khed engem igaz kheresztyén létere megcsalt, azt mondta khed, 20 akót elbir, s én szegény bolundh beleüntök 20 akó vizet, s a bor mindh elromlott.

— Hogyan csaltam volna én meg? azt mondtam, 20 akó vizet ugy elbir, hogy senkisé sem veszi észre! még Iczig uram sem, mert akkor már bele is öntöttem a 20 akó vizet.

Ama bizonyos eszmádia és felesége kérdései és feleletei.

Orakulum. Jó volna talán az előfizetést az űstökésre megújítani!

— — Ez is furcsa : a két legelső áldozat, ki a katonai törvények szigorával találkozók, az egyik *Német*, a másik *Tót*.) Ez onnan származik, mivelhogy sehol oly komlét nincs képviselve minden nemzetiség, mint a magyar irodalomban, van nálunk Magyar, Német, Tóth, Oláh, Lengyel, Orosz, Rác, Török, Szász.

— — Egy radikális barátunk annyira ragaszkodik szilárd elveihez, s ennél fogva az *unio* törvényességéhez, hogy még *Erdélyi Józsefet* is *Kirdlyhágotul* *Józsefnek* titulálja.

— — *Xántus János* hazánkfa határvén, igen becses gyűjteményt hozott muzeumunk számára Amerika legapróbb madaraiból. Nekünk már most cserében Európa legnagyobb madaraiból kellene egy gyűjteményt küldenünk Amerikába.

— — (Miért lötték *Borges* tábornokot főbe?) Azért, mert azt hitte, hogy a mit az újságokban irnak, az mind igaz.

— — A *Rájxráthban* nagy viaszatetszést okozott az, mikor *Rieger* a bécsieket és a magyarokat *Romeo és Juliához* hasonlította. Persze, sokkal helyesebb lett volna *Othello és Desdemona*.

— — A török követek *Zágrábban* macskazenét kaptak. Mit törődnek ők a *macskával*? csak a *párducz* (angol ezimer) legyen jó barátjuk.

— — *Mulatságos sajtóhiba*. Egy lapban ezt lehet olvasni : a *Bourbon* katonáknak *rongyokba* való visszahelyezése a legjobb hatást tette *Nápolyban*; valószínűleg „*rongyokba* visszaállítás” helyett.

— — Az *esztendő teljes tökéletes napsötétülésen* végződik. Mikor már maga a természet is ilyen kritikát mond az elmúlt évre; nekem valóban nincs mit hozzáadnom.

— — Egy kritikus azt ajánlja a nemzeti színház igazgatóságának, hogy *Stégert* meg *Caillag Rózát* minden áron meg kell szerezni. (Az utóbbi 2 hónapra kap 18,000 huszast in natura.) S ezért aztán fel kell emelni kétszeresen a belépti díjakat. Természetesen ő maga is megduplázza ingyenyegjét, s fizetvén addig — semmit, ajánkozik ezután fizetni — *kétszer semmit*.

A torzképek rajzolóihoz.

Miért, hogy minden frakk-farkot
Most ti a láb közé tesztek?
Azt jelenti : hunyáskodnak?
Vagy talán azt, hogy megvesztek?*)

= Tizenöt deák ismét számkivetésbe küldetett az *orenburgi* gubernement-ba. Helyökbe most alkalmasint 15 kozákokat fognak kuldeni az egyetembe.

= Ezen felirást : „Das Budget und die Charte des Ministeriums“ valaki így fordította magyarra : A budget és ministerium csorbája. (Scharte-nak olvasvána Charte szót.)

= Vagy öt évvel ezelőtt egy uri ember ment fel *Bécsebe* *Kisujszállásról*.

Természetesen az utolsó állomást elhagyva, mindenkinek elszedték utlevelét, s vitték egyenesen a *Polizei-directio*hoz.

Másnap elmegy a tulajdonos utleveléért, elmegy délután is, míg végre nagy nehezen megtalálják.

— Aber wo ist dieser verdammte Kiszlak? kérdé a keresés miatt türelmét vesztő hivatalnok.

— In Cumanien — felelt a kérdezett.

A hivatalnok nagy szemekkel bámult az előtte álló férfira. Sie sind also — mond végre a caendet megszakitva — ein Asiat?

= Lovat ment venni a l . . . a vásárra. Felesége utközben addig beszél neki, míg a lóra szánt pénzből átad egy kaczamajkára valót. Így aztán lett szép helyem kaczamajka, s lett rossz ló.

Eljött a nyomtatás ideje, de a szegény ember lovai nem szeretnek az ágyáson keringelni. Végre is kifogy a gazda türelme, rákiált feleségére : Anyjuk te, hozd ki ide az ágyásra kaczamajkadat, hadd nyomtasson most rossz lovaid helyett.

*) Persze a frakkok.

Szerk.